

A HAJLÉKTALANELLÁTÁS ORSZÁGOS KONFERENCIÁJA - 2021.

Szekció beszélgetések bemutatkozása:

1. szekció: Hajléktalannak lenni járvány idején: ügyfelek és segítők megküzdési stratégiái, problémái - hiányok és megoldások

szekcióvezetők: Bereczki Linda, Kiss László (MVK, Budapest Fővárosi Szervezete)

"A COVID-19 világjárvány alapjaiban határozta, határozza meg nemcsak a társadalmunk, a gazdaság szereplőinek, az egészségügynek, de a szociális ágazat – így a hajléktalan emberek ellátásait működtető intézmények működését is. Hogyan hatott ez a fenntartók-, az intézmények működésének sajátosságaira, és legfőbbsképpen hogyan határozta meg a járvány az intézmények igénybevételének lehetőségeit a hajléktalan emberek szempontjából? Mily módon reagált az ellátórendszer az új típusú kihívásokra? Mely hiányokra hívta fel a figyelmet a pandémiás időszak az intézményekben? Milyen megküzdési stratégiákat kívántak meg az ellátásokban részesülőkől és a szakemberektől az eddig nem ismert körülmények és a kezelésükre hivatott eljárásrendek? Az egyes intézményekben milyen megoldások születtek az új típusú kihívásokra? Ezekkel a kérdésekkel szeretnénk diskurzust kezdeményezni, hogy megismerhessük a szekción résztvevők tapasztalatait, véleményét, kétségeit, megküzdéseit és nemutolsó sorban megoldásait az eltelt időszak legnagyobb kihívására. Számítunk az aktív, interaktív, proaktív esetleg hiperaktív részvételre. Várunk Benneteket sok szeretettel és várározással! Linda és Laci "

2. szekció: Mindennapi egészség(ügy)... avagy mennyire és hogyan tud (kell) egy hajléktalanellátó intézmény egészségügyi szolgáltatást nyújtani (az egészségügyi és szociális terület együtt dolgozásának lehetőségei)

szekcióvezető: Horváth-Takács Bernadett (HKA)

felkért hozzászóló: dr. Németh Dóra (TÁMASZ Alapítvány Pécs, Egészségügyi Centrum házi orvos)

„Mindennapi egészség(ügy)i problémáink... Egészségügy és szociális munka egymás nélkül vagy egymás mellett? Miért nem együtt?! Az egészségügyi és szociális terület együtt dolgozásának lehetőségei, jó tapasztalatok, megoldások.”

3. szekció: A "sufnituning" lehetőségei és korlátai a szolgáltatásszervezésben - a hajléktalan emberek igényeinek és állapotának távolodása a szolgáltatásainktól, valamint kísérletek a kettő közelítésére

szekcióvezető: Breitner Péter (BMSZKI)

„Miközben a hajléktalan-ellátás rendszerváltás utáni kezdeteitől máig lényegét tekintve változatlan a jogszabályokba foglalt feltételrendszer és finanszírozás, a hajléktalanná válás útvonalai, illetve a szolgáltatásainkat igénybe vevők társadalmi összetétele e 20-30 év alatt teljesen átfőmálódtak. (Erről külön is lesz szó a szekcióban, többek között idősoros Február

3. adatok alapján.) Mindezek mellett a társadalmi környezet, a külvilág is jelentősen megváltozott: egészen mások ma nemcsak a lecsúszás, hanem a a boldogulás és a visszakapaszkodás lehetőségei is. (Ezek a változások mellesleg szorosan összefüggenek a konferencia egyik fő kérdéssel, amennyiben: „Hová lettek a hajléktalanok?”). A szekcióbeszélgetés fő témája a következő lesz: Hogyan kezelik ezt az ellentmondásos helyzetet a szolgáltató szervezetek és a benne dolgozó kollégák. Hogyan küzdenek meg a kereslet és a kínálat között feszülő alapvető ellentmondásokkal, hogyan tudnak (tudnak-e?) e változatlan díszletek és keretfeltételek között „otthon a garázsban összebütykölni” valami olyat, ami valóban képes kiszolgálni az ügyfélkör felmerülő igényeit úgy, hogy ehhez a feladathoz a „sufnituning szerszámosládájában” az alapfinanszírozáson túl legfeljebb némi pályázati forrás, viszont sok kreativitás, találékonyság és egyéni elkötelezettség található. A szerszámosláda tartalmának pontos összetételéről és hiányosságairól szóló listát a beszélgetés résztvevőivel közösen fogjuk összeállítani.”

4. szekció: Építsük újjá az álmainkat, küzdjünk meg a magánnyal! (- Egyedül lenni – a hajléktalanok álma? Vagy inkább félelme?)

szekcióvezetők: Sipos Anna, Farkas Edina – BMSZKI (Külső Mester Átmeneti Szállás)

„Kedves kollégák! Hajléktalanszállóinkon gyakran szembesülünk a zsúfoltsággal, a privát terek hiányával. Sokszor mégis úgy érezzük, a kényszerű összezártság támogatást is jelenthet ügyfeleinknek. Mi történik, mikor egy hajléktalan karrier véget ér, az egykori hajléktalan lakásba költözik? Hogyan küzdenek meg az „elsőként lakhatás” vagy egyéb programok keretében lakáshoz jutó ügyfeleink a magánnyal? Kimondhatjuk-e, hogy aki többágyas szobában lakik, nem magányos? Felismerjük-e a problémát, vannak-e eszközeink a magány enyhítésére?”

Ezt a témát járjuk körül a HKA 2021-es konferenciáján, egy workshop keretében. A workshopon megoszthatjátok saját tapasztalataitokat a témával kapcsolatban, megismerhetitek az „Építsük újjá az álmainkat – küzdjünk meg a magánnyal!” című Erasmus projekt keretében végzett nemzetközi kutatás megállapításait, a magányossággal kapcsolatos elméleti ismereteket szerezhettek, de ami a legfontosabb, olyan eszközöket/módszereket mutatunk be, amelyek jól használhatóak az ügyfélmunka során – akár a magányosság témájában, de más területeken is.

Csatlakozzatok workshopunkhoz, gondolkodjunk együtt! Mindenkit szeretettel várunk: Farkas Edina pszichológus (BMSZKI), és Sipos Anna szociális munkás (BMSZKI)”

5. szekció: A "No-slum" közösségi program megszületése, kibontakozása a 8. kerület peremén

szekcióvezetők: Hunyadi Anett, Szalkay Péter (BMSZKI)

„Egy utazásra hívunk benneteket, kérjük tartsatok velünk! Elrepítünk minden szekcióra jelentkezőt a főváros 8. kerületének peremére, a Kőbányai út 22. szám alatt található bérházba, ahol maroknyi csapatunk végtelen lelkesedéssel próbálja fenekestül felforgatni a világot....vagy legalábbis közösséget igyekszik építeni egy olyan helyen, amely évtizedeken keresztül a kerület egyik hírhedt háza volt. Ebben a 188 lakásos épületben – melyből két éve kb. 70 ingatlan volt lakott - indított útjára a BMSZKI 2019 májusában egy lakhatási programot az Európai Unió támogatásával, amely lehetővé tette, hogy 20 önkormányzati

bérlakásban 25 közterületről érkező, fedél nélkül élő ember számára nyújtunk biztonságos lakhatást. Ez a program 2020 tavaszán újjal egészült ki, ekkor 71 ingatlanba költöztettünk be hajléktalan embereket, akik korábban átmeneti szállásokon éltek. E két program zárult le 2021 júniusában, azonban mi – szociális munkások – a házban ragadtunk. A küldetésünk, misszióink a közösségteremtés-és fejlesztés, jelszavunk a jelenlét. Gyere és csatlakozz hozzánk, építsük közösen a jövőt ebben a szekcióban!”

6. szekció: A segítő veszteségei a hajléktalan emberek körében végzett munka során, avagy gyászoljunk bátran kiégés helyett.

szekcióvezető: Rác Katinka szociális munkás, gyászcsoporth vezető (Napfogyatkozás Egyesület)

„Egy hajléktalan ellátásban dolgozó segítő szakembert számtalan veszteség éri a munkája során: halálesetek, az ügyféllel végzett segítő munka megszakadása (az ügyfél motiválatlanság, eltűnése, kiköltözése miatt,) intézményi átalakulások, munkatársak távozása, stb.

Ha ezeknek a veszteségeknek a feldolgozása nem történik meg, könnyen telítődhet a segítő ezekkel a kudarcokkal, befejezetlen történetekkel, amely alulmotiváltsághoz, kiégéshez vezethet.

Ha időt és teret adunk, ahol a munkatársak megoszthatják egymással a bennük lévő halállal, veszteséggel, gyásszal kapcsolatos érzéseket, átbeszélhetik a konkrét történeteket, eltanulhatnak egymástól megküzdési módszereket, közös rítusokat alakíthatnak ki, melyek hatékonyan segítik a veszteségfeldolgozást és erősíti a munkatársak közötti támogató kapcsolat alakulását.

E workshop ezen veszteség élmények megosztását, egyéni és közös megélését teszi lehetővé, olyan alapvető létkérdések mentén, melyek átgondolása segíti, hogy ezeket a nehézségeket könnyebben lehessen viselni a munka során a hétköznapiakban.

A veszteségek tudatosítása és azt kísérő gyász számtalan erőforrást is hordoz magában, melyek felismerése jelentősen segítheti a jövőbeli munkát és az egyén saját életére is kihat.”

7. szekció: Az ügyfelek és az ellátást biztosítók véleménye a nyújtott szolgáltatásokról – mi segít(het)i a kilépést?

szekcióvezetők: Alagi Szilárd (EMMI), Balogi Anna (Menhely Alapítvány)

„A Menhely Alapítvány és a TÁRKI 2020-ban átfogó kutatást végzett a hajléktalanellátó szolgáltatásokról és az ügyfelek ellátórendszerből való kilépésének lehetőségeiről az SzGyF – és közvetve az EMMI - megbízásából. A vizsgálat a jellemző hajléktalan utak feltárásán túl, tükröt állít a nyújtott szolgáltatásokról: mi ezekről az igénybevevő emberek, illetve az ellátást biztosítók véleménye, s mit gondolnak az ügyfelek, illetve az ellátást biztosítók arról, hogy milyen eszközök, intézkedések segíthetik a hajléktalan helyzetből történő kilépést.

Egyben összegyűjtöttük az ellátóknak, a szabályozást és a munkájukat érintő javaslatokat is. A szekcióban röviden bemutatjuk a kutatás eredményeit, ezt követően pedig visszajelzésre, közös gondolkodásra hívjuk a hallgatóságot.”